

Anden udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om forslaget til Rådets rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med det politimæssige og strafferetlige samarbejde

(2007/C 91/02)

DEN EUROPÆISKE TILSYNSFØRENDE FOR DATABESKYTTELSE,

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 286,

som henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 8,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾, og

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾, særlig artikel 41,

HAR VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. Den 19. december 2005 afgav den tilsynsførende en udtalelse ⁽³⁾ om Kommissionens forslag til Rådets rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med det politimæssige og strafferetlige samarbejde. I udtalelsen understregede den tilsynsførende forslaget betydning som effektivt instrument til beskyttelse af personoplysninger på det område, der er omfattet af afsnit VI i EU-traktaten. Et sådant instrument bør ikke kun overholde databeskyttelsesprincipperne som fastsat i Europarådets konvention nr. 108 ⁽⁴⁾ og mere specifikt i direktiv 95/46/EF, men også omfatte et ekstra sæt regler, der tager hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende på retshåndhævelsesområdet. Den tilsynsførende finder, at det er af afgørende betydning, at rammeafgørelsen omfatter al behandling af politimæssige og retlige oplysninger, også selv om de ikke videregives eller stilles til rådighed af andre medlemsstaters kompetente myndigheder. Det er vigtigt at sikre konsekvent databeskyttelse uanset hvor, af hvem eller til hvilket formål de behandles. Den tilsynsførende har fremsat flere forslag til forbedring af beskyttelsesniveauet.
2. Den 27. september 2006 vedtog Europa-Parlamentet en lovgivningsmæssig beslutning om Kommissionens forslag. Generelt har beslutningen de samme mål som den tilsynsførendes udtalelse: Europa-Parlamentet udtaler sin støtte til forslaget generelt og foreslår en række ændringer, der tager sigte på at styrke det beskyttelsesniveau, der følger af rammeafgørelsen.
3. Kommissionens forslag er under drøftelse i Rådet. Det ser ud til ⁽⁵⁾, at der gøres fremskridt i Rådet, som foretager en række ændringer af væsentlige elementer i teksten til forslaget. Rådets formandskab gør en stor indsats for, at der kan gøres yderligere betydelige fremskridt. Rådet sigter mod at nå frem til en fælles indstilling om hovedelementerne inden december 2006.
4. Den tilsynsførende hilser det velkommen, at Rådet tillægger dette vigtige forslag stor opmærksomhed. Den tilsynsførende er imidlertid bekymret over den retning, udviklingen tager. De tekster, der er under drøftelse i Rådet, omfatter hverken de ændringer, som Europa-Parlamentet har foreslået, eller udtalelserne fra den tilsynsførende og konferencen for de europæiske databeskyttelsesmyndigheder. Tværtimod har Rådet i flere tilfælde fjernet bestemmelser i Kommissionens forslag, der giver borgerne garantier, eller svækket dem betydeligt. *Der er hermed en betydelig risiko for, at beskyttelsesniveauet vil være lavere end det beskyttelsesniveau, der følger af direktiv 95/46/EF eller endda af Europarådets mere generelt udformede konvention nr. 108, der er bindende for medlemsstaterne.*

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 47 af 25.2.2006, s. 27.

⁽⁴⁾ Europarådets konvention om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger af 28.1.1981.

⁽⁵⁾ Formelt er der ikke nogen offentlige dokumenter, der er tilgængelige, og den tilsynsførende er ikke direkte involveret i arbejdet i Rådets arbejdsgrupper. Dokumenter, der afspejler situationen i Rådet, findes på Statewatch's websted (www.statewatch.org).

5. Den tilsynsførende noterer sig ligeledes, at Europa-Parlamentets LIBE-udvalg for nylig har givet udtryk for bekymring over Rådets valg i forbindelse med dette forslag til en rammeafgørelse.
6. Det er af disse grunde, at den tilsynsførende nu afgiver endnu en udtalelse. Denne anden udtalelse fokuserer på nogle væsentlige betænkeligheder, og gentager ikke alle de punkter, der er omhandlet i den tilsynsførendes udtalelse fra december 2005, som alle fortsat er gældende.

Generelle betænkeligheder

7. I forbindelse med oprettelsen af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed bliver udveksling af politimæssige og retlige oplysninger mellem medlemsstaterne af større og større betydning. Der er fremsat forslag til eller vedtaget adskillige retsakter, der har til formål at lette denne informationsudveksling. Den tilsynsførende fremhæver på ny, at der i denne forbindelse er behov for en fast retlig ramme, der beskytter de registrerede, for at sikre at borgernes grundlæggende rettigheder respekteres. Den foreliggende rammeafgørelse (eller forslaget hertil) er direkte forbundet med de forslag, der letter denne informationsudveksling.
8. Den tilsynsførende anerkender, at det er vigtigt, at Rådet vedtager rammeafgørelsen så hurtigt som muligt, men ønsker at påpege, at den fart, hvormed beslutningstagningen foregår, ikke bør føre til en forringelse af beskyttelsesstandarderne. De tekster, der er under drøftelse i Rådet, giver anledning til tvivl om, hvorvidt resultatet vil være tilstrækkeligt solidt til at give borgerne et effektivt beskyttelsesniveau. I den nuværende situation synes konsekvenserne af målet om hurtig beslutningstagning at være, at eventuelle kontroversielle bestemmelser tages ud eller svækkes. Manglende tid til at nå til enighed om eventuelle kontroversielle bestemmelser kunne føre til, at kvaliteten af rammeafgørelsen vil blive bragt i fare.
9. *På den baggrund anbefaler den tilsynsførende, at Rådet giver forhandlingerne mere tid for således at nå frem til et resultat, der giver tilstrækkelig beskyttelse.*

Anvendelse på national databehandling

10. Dette spørgsmål var et afgørende element i udtalelsen fra december 2005 og blev nøje drøftet på et senere tidspunkt. Fælles regler for databeskyttelse bør finde anvendelse på alle oplysninger inden for det politimæssige og strafferetlige samarbejde og ikke være begrænset til grænseoverskridende udveksling mellem medlemsstaterne. Et mere begrænset anvendelsesområde vil ikke kunne give passende beskyttelse, som krævet i artikel 30, stk. 1, litra b), i EU-traktaten. Dette punkt har været understreget ved flere lejligheder, også af andre interessenter end den tilsynsførende.
11. I udtalelsen fra december 2005 nævnte den tilsynsførende, at en begrænsning i oplysninger, der udveksles med andre medlemsstater, vil gøre rammeafgørelsens anvendelsesområde specielt usikkert og uvist, hvilket vil være i modstrid med dens hovedmål. På tidspunktet for indsamlingen eller behandlingen af personoplysninger vides det ikke om disse oplysninger på et senere tidspunkt vil være relevante for udveksling med andre medlemsstaters kompetente myndigheder.
12. Af denne grund er et mere begrænset anvendelsesområde umuligt, og det vil, hvis det gennemføres, kræve vanskelige og præcise særskilte behandlinger i de retshåndhævende myndigheders databaser, hvilket kun ville føre til yderligere kompleksitet og øgede omkostninger for disse myndigheder og desuden skade retssikkerheden for den enkelte.
13. Følgende to eksempler illustrerer disse konsekvenser. For det første vil det forhold, at straffesagsakter i mange tilfælde består af oplysninger, der stammer fra forskellige myndigheder, føre til yderligere kompleksitet og øgede omkostninger. Konsekvensen af en begrænsning af anvendelsesområdet vil være, at dele af sådanne sammensatte sagsakter — nemlig de dele, der indeholder oplysninger fra myndigheder i andre medlemsstater — vil blive beskyttet i henhold til rammeafgørelsen, mens andre dele ikke vil blive beskyttet. For det andet ville det skade den enkeltes retssikkerhed, da oplysninger, der stammer fra tredjelande, men som ikke udveksles mellem medlemsstater, hvis anvendelsesområdet begrænses, ikke vil være omfattet af rammeafgørelsen. Det siger sig selv, at behandlingen af disse oplysninger indebærer særlige risici for den registrerede, hvis der for eksempel ikke er nogen retlig forpligtelse til at undersøge rigtigheden af disse oplysninger. Et godt eksempel ville være anvendelsen af tredjelands »no-fly«-lister til retshåndhævelsesformål i en medlemsstat.

14. Den tilsynsførende understreger på ny, at det er nødvendigt med et højt databeskyttelsesniveau i forbindelse med det politimæssige og strafferetlige samarbejde, som er et område, hvor behandlingen af personoplysninger i kraft af områdets egenart indebærer særlige risici for borgerne, hvilket blandt andet er blevet erkendt i artikel 30, stk. 1, litra b), i EU-traktaten. Endvidere ville større uoverensstemmelser mellem databeskyttelse i første og tredje søjle ikke kun berøre borgernes ret til beskyttelse af personoplysninger, men de ville også berøre retshåndhævelses effektiviteten og den gensidige tillid mellem medlemsstaterne.
15. Forslaget tjener begge formål. Det bør yde garantier for borgerne mod ukorrekt brug af hans eller hendes personoplysninger. Det har ikke nogen betydning for den berørte borger, om oplysningerne vedrørende denne borger behandles i forbindelse med en udveksling mellem medlemsstaterne eller i en rent national sammenhæng. Endvidere bør forslaget bidrage til den gensidige tillid mellem medlemsstaterne som en forudsætning for en vellykket informationsudveksling. Hvis der anvendes fælles standarder for databehandlingen, vil det være lettere at acceptere udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne.
16. Den tilsynsførende advarer om, at en begrænsning af rammeafgørelsens anvendelsesområde til oplysninger i forbindelse med en udveksling ikke fuldt ud ville sikre opbygningen af tillid mellem medlemsstaternes myndigheder. Endvidere beskytter en begrænset tekst ikke borgerne på passende måde. Under disse forhold ville rammeafgørelsen ikke længere yde tilstrækkelig garanti for borgerne mod eventuel ukorrekt brug fra de offentlige myndigheders side af oplysninger om vedkommende. Efter den tilsynsførendes opfattelse er denne »beskyttelsesfunktion« i lovgivningen af afgørende betydning, om ikke andet for at sikre, at Den Europæiske Union respekterer de grundlæggende rettigheder i overensstemmelse med artikel 6 i EU-traktaten.
17. Endelig er der et strategisk argument, der taler til fordel for en rammeafgørelse, der kan anvendes på al databehandling. Som det fremgår af de seneste forhandlinger med De Forenede Stater om en ny aftale om luftfartsselskabers behandling og overførsel af oplysninger vedrørende flypassagerer ⁽¹⁾, ville en solid EU-lovgivning til beskyttelse af borgerne i alle EU-interne situationer også styrke EU's position i forhandlinger med tredjelande. I mangel af en sådan solid lovgivning vil det være forholdsvis vanskeligt at insistere på et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i tredjelande som en forudsætning for overførsel af personoplysninger.

Øvrige betæneligheder

18. *Fokus på oplysningernes kvalitet*. Artikel 4 i Kommissionens forslag indeholder ikke kun de vigtigste principper om datakvalitet i direktiv 95/46/EF, men fastlægger også nogle særregler. Den omfatter en sondring mellem forskellige former for registrerede (mistænkte, dømt, ofre, vidner, osv.). Oplysninger vedrørende disse registrerede bør behandles forskelligt, og der bør være særlige sikkerhedsgarantier, især for så vidt angår ikke-mistænkte. Artiklen indeholder endvidere forpligtelser for medlemsstaterne til at sondre mellem oplysninger alt efter, hvor rigtige og pålidelige oplysningerne er. Dette er en vigtig bestemmelse, da retshåndhævelsesmyndigheder også anvender bløde oplysninger baseret på formodninger og ikke nødvendigvis på kendsgerninger. Den tilsynsførende anser disse bestemmelser for at være afgørende garantier, der hverken bør tages ud af forslaget eller gøres valgfrie.
19. *Databehandling og formålsbegrænsning*. I udtalelsen fra december 2005 analyserede den tilsynsførende behovet for bedre retlige bestemmelser vedrørende den videre anvendelse af oplysninger, som en myndighed har indsamlet til et specifikt formål. På nuværende tidspunkt vedrører den tilsynsførendes betæneligheder for så vidt angår artikel 5 hovedsagelig dennes synspunkt om, at mens der på den ene side skal gives mulighed for (videre) behandling af oplysninger til et bredere formål, så skal retsakten på den anden side indeholde præcise betingelser for denne behandling med henblik på at beskytte den registrerede. Den tilsynsførende advarer mod løsninger, der helt overlader dette spørgsmål til den nationale lovgivnings skøn, eller som ikke begrænser betingelserne for videre behandling i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF og Europarådets konvention nr. 108 ⁽²⁾. Med hensyn til behandling af særlige kategorier af oplysninger er dette omhandlet i direktiv 95/46/EF og konvention nr. 108 i forbindelse med et generelt forbud med undtagelser ⁽³⁾. Den tilsynsførende er betænkelig ved, at det generelle forbud vil blive taget ud af rammeafgørelsen, og at undtagelsen — herved — bliver reglen. En sådan løsning vil ikke kun være i strid med direktiv 95/46/EF, men vil heller ikke være på linje med konvention nr. 108.

⁽¹⁾ Aftale mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om luftfartsselskabers behandling og overførsel af passagerliste (PNR)-oplysninger til United States Department of Homeland Security (EUT L 298 af 27.10.2006, s. 29).

⁽²⁾ Jf. artikel 13 i forbindelse med artikel 6, stk. 1, litra b), i direktiv 95/46/EF og artikel 9 i forbindelse med artikel 5, litra b), i konvention nr. 108.

⁽³⁾ Jf. artikel 8 i direktiv 95/46/EF og artikel 6 i konvention nr. 108.

20. *Udveksling af oplysninger med andre myndigheder og private parter.* Kommissionens forslag indeholder begrænsninger og særlige sikkerhedsgarantier vedrørende udveksling af oplysninger med andre myndigheder ud over politi og retlige myndigheder, private parter og myndigheder i tredjelande. Den tilsynsførende fremhæver betydningen af sådanne særlige bestemmelser af følgende grunde. For det første indebærer udveksling af oplysninger med disse »tredjeparter« særlige risici (brud på sikkerheden, videre behandling til forskellige formål, osv.). For det andet bliver det mere almindeligt, at tredjeparter inddrages i retshåndhævelse og behandling af retshåndhævelsesoplysninger. Direktiv 2006/24/EF om lagring af data ⁽¹⁾, aftalen om PNR-oplysninger med De Forenede Stater og den såkaldte Swift-sag ⁽²⁾ er gode eksempler. For det tredje skaber PNR-dommen af 30. maj 2006 ⁽³⁾ fra De Europæiske Fællesskabers Domstol alvorlig tvivl med hensyn til beskyttelse af personoplysninger, der er indsamlet af private parter i kommercielt øjemed, og som senere behandles til retshåndhævelsesformål.
21. Med hensyn til overførsel til og fra andre — offentlige eller private — parter inden for EU er det vigtigt, at forslaget omhandler spørgsmålet på en præcis måde og frembyder løsninger, der er i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF. Disse løsninger skal sikre, at konsekvenserne af søjlestrukturen — navnlig usikkerheden vedrørende afgrænsningen af begge søjler for så vidt angår udveksling af personoplysninger mellem retshåndhævende myndigheder og andre parter — ikke vil skade beskyttelsens effektivitet.
22. Med hensyn til overførsel af oplysninger til og fra tredjelande omhandler Kommissionens forslag en tilstrækkelighedsbeslutning, der tages af Kommissionen. Hvis dette ikke vil kunne accepteres af Rådet, bliver resultatet, at medlemsstaterne træffer beslutning hver for sig eller endnu værre overfører oplysningerne uden at undersøge beskyttelsesniveauet i tredjelandet. Mangelen på et harmoniseret system for udveksling af personoplysninger med tredjelande vil også kunne
- skade tilliden mellem medlemsstaternes myndigheder, da en myndighed kan være mindre villig til at udveksle oplysninger med en myndighed i en anden medlemsstat, hvis denne medlemsstat også vil kunne udveksle disse oplysninger med myndigheder i tredjelande i tilfælde af, at der ikke foreligger klare garantier
 - føre til helt andre beslutninger. Hvis en myndighed i en medlemsstat ikke kan modtage oplysninger direkte fra en anden medlemsstat på grund af beskyttelsen i henhold til rammeafgåelsen, vil den kunne anmode om bistand fra en myndighed i et tredjeland
 - give myndighederne i tredjelande mulighed for forum-shopping: disse myndigheder vil kunne anmode om oplysninger i den medlemsstat, der har de laveste retlige krav vedrørende overførsler.

Den tilsynsførende mener, at det er afgørende, at der indføres mekanismer, der sikrer fælles standarder og koordinerede beslutninger om tilstrækkelighed, også for at overholde Europarådets konvention nr. 108 (særlig artikel 12) ⁽⁴⁾. Teksten til rammeafgåelsen bør også indeholde sådanne mekanismer.

23. Den tilsynsførende forstår, at flere medlemsstater sætter spørgsmålstegn ved retsgrundlaget for medtagelsen af en bestemmelse om udveksling af personoplysninger med tredjelande i tilfælde, hvor disse oplysninger ikke modtages fra eller stilles til rådighed af den kompetente myndighed i en anden medlemsstat. Efter den tilsynsførendes opfattelse er der ikke grund til at sætte spørgsmålstegn ved dette retsgrundlag. De eksempler, der gives i udtalelsen fra december 2005, samt de argumenter, der er fremført ovenfor, viser den direkte forbindelse, der er mellem udvekslingen med tredjelande og politisamarbejdet og det retlige samarbejde i henhold til artikel 29 i EU-traktaten. En bestemmelse om udveksling af personoplysninger med tredjelande skal ses som en supplerende bestemmelse, der er nødvendig for at nå målene i artikel 29 i EU-traktaten sammenholdt med artikel 6 i EU-traktaten, navnlig et tættere samarbejde mellem politi under overholdelse af de grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15. marts 2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF (EUT L 105 af 13.4.2006, s. 54).

⁽²⁾ Jf. udtalelse 10/2006 af 22. november 2006 fra Artikel 29-gruppen vedrørende Beskyttelse af Personoplysninger om behandling af personoplysninger af Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication (SWIFT).

⁽³⁾ Dom i sag C-317/04 og sag C-318/04.

⁽⁴⁾ Mere præcist også: artikel 2 i tillægsprotokollen (ratificeret af flere medlemsstater), der er på linje med artikel 25 og 26 i direktiv 95/46/EF.

24. *Registreredes rettigheder.* Den registrerede har ret til at blive informeret om behandlingen af de personoplysninger, der vedrører ham eller hende. Denne rettighed er knyttet til princippet om retfærdig og lovlige behandling af personoplysninger, der i sig selv respekteres i rammeafgårelsen og er endvidere beskyttet i medfør af Europarådets konvention nr. 108, særlig artikel 5, litra a), og artikel 8. Et væsentligt aspekt af denne rettighed er, at disse oplysninger bør gives af den registeransvarlige ex officio. Da den registrerede normalt ikke ved og ikke kan vide, at oplysninger vedrørende ham eller hende er under behandling, vil det være i modstrid med arten af denne rettighed, at der kræves en anmodning fra den registrerede. Der er naturligvis undtagelser fra denne ret til at blive orienteret, og det er klart, at disse undtagelser kan spille en vigtig rolle i forbindelse med retshåndhævelse, eftersom oplysninger om kriminalefterforskninger vil kunne skade selve efterforskningen. En løsning, der gør retten til information afhængig af en anmodning fra den registrerede, ville imidlertid ikke være acceptabel og heller ikke være forenelig med Europarådets konvention nr. 108.
25. Den tilsynsførende understreger, at *databeskyttelsesmyndighedernes stilling* bør være i overensstemmelse med den stilling, de har i henhold til direktiv 95/46/EF. Databeskyttelsesmyndighedernes stilling er mindst lige så vigtig i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde. Samarbejdet mellem retshåndhævende myndigheder om effektivt at bekæmpe terrorisme og anden alvorlig kriminalitet kræver behandling af ofte følsomme personoplysninger, og det kræver også undtagelser fra de rettigheder, som de registrerede har (jf. for eksempel det tidligere punkt om retten til at blive informeret).
26. Den tilsynsførende peger først og fremmest på behovet for, at myndighederne foretager en effektiv overvågning og inspektion af behandlingen af personoplysninger inden for denne rammeafgårelses anvendelsesområde, navnlig når personoplysninger udveksles blandt medlemsstaterne i forbindelse med politisamarbejdet. Dernæst bør myndighedernes rådgivende rolle sikres både inden for den nationale kompetence samt inden for det institutionaliserede netværk af databeskyttelsesmyndigheder eller disse myndigheders arbejdsgrupper (i forbindelse med direktivet kendt som »Artikel 29-gruppen vedrørende Beskyttelse af Personoplysninger«). Der er brug for input fra databeskyttelsesmyndighedernes side for at styrke sammenhængen mellem beskyttelsen under dette instrument og beskyttelsen under direktiv 95/46/EF, med henblik på at sikre overholdelsen af de retlige forpligtelser og for fuldt ud at opnå harmonisering mellem medlemsstaterne, også på et praktisk plan.
27. Artikel 24 i Kommissionens forslag indeholder detaljerede bestemmelser om *sikkerhed*, der svarer til reglerne i Europol-konventionen. Den tilsynsførende advarer mod at tage disse bestemmelser ud af forslaget. Et harmoniseret sikkerhedsniveau er et vigtigt redskab til at styrke tilliden både for den registrerede samt mellem medlemsstaternes myndighederne.
28. I udtalelsen fra december 2005 anbefalede den tilsynsførende, at der bør fastsættes specifikke garantier for *behandlingen af særlige kategorier af oplysninger*, såsom biometriske data og dna-profiler. På retshåndhævelsesområdet bliver anvendelsen af disse kategorier af oplysninger vigtigere og vigtigere, men dette kan indebære særlige risici for de registrerede. Der er behov for fælles regler. Den tilsynsførende beklager, at Rådet ikke har taget hensyn til denne anbefaling, i det mindste ikke synligt. Den tilsynsførende opfordrer indtrængende Kommissionen og Rådet til at vedtage et forslag vedrørende dette spørgsmål, uanset om oplysningerne har relation til tilgængelighedsprincippet eller ej.

Konklusion

29. Den tilsynsførende anbefaler, at Rådet giver forhandlingerne mere tid, så der kan opnås et resultat, der yder tilstrækkelig beskyttelse. Selv om den tilsynsførende anerkender, at det er vigtigt, at Rådet vedtager rammeafgårelsen hurtigt, påpeger han, at en hurtig beslutningstagnning ikke må føre til en forringelse af beskyttelsesstandarderne.
30. Det er afgørende, at beskyttelsen er konsekvent, uanset hvor, af hvem eller til hvilket formål personoplysninger behandles. Den tilsynsførende opfordrer indtrængende Rådet til at respektere et beskyttelsesniveau, der ikke er lavere end beskyttelsesniveauet i henhold til direktiv 95/46/EF eller endda i Europarådets mere generelt formulerede konvention nr. 108, der er bindende for medlemsstaterne.
31. Fælles regler om databeskyttelse bør finde anvendelse på alle oplysninger inden for politisamarbejdet og det retlige samarbejde og bør ikke være begrænset til grænseoverskridende udvekslinger mellem medlemsstater. Denne udtalelse indeholder argumenter, der viser, at et mere begrænset anvendelsesområde er umuligt, og at det, hvis det gennemføres, vil kunne føre til yderligere kompleksitet og øgede omkostninger for myndighederne og skade den enkeltes retssikkerhed.

32. Den tilsynsførendes nærer følgende øvrige betæneligheder:

- De særlige bestemmelser vedrørende oplysningernes kvalitet i Kommissionens forslag bør hverken tages ud af forslaget eller gøres valgfrie.
- Bestemmelserne vedrørende den videre anvendelse af oplysninger og de særlige kategorier af oplysninger bør være i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF og på linje med Europarådets konvention nr. 108.
- De specifikke bestemmelser om udveksling af oplysninger med andre parter ud over retshåndhævende myndigheder inden for EU bør hverken tages ud af forslaget eller begrænses for så vidt angår anvendelsesområdet. Med hensyn til udveksling af oplysninger med tredjelande bør der *mindst* indføres mekanismer, der sikrer fælles standarder og koordinerede beslutninger, også med henblik på overholdelse af Europarådets konvention nr. 108. Teksten til rammeafgørelsen bør indeholde sådanne mekanismer.
- Løsninger, der gør retten til oplysninger afhængig af en anmodning fra den registrerede, er ikke acceptable, og de er heller ikke forenelige med Europarådets konvention nr. 108.
- Databeskyttelsesmyndighedernes stilling bør være i overensstemmelse med den stilling, de har i henhold til direktiv 95/46/EF.
- De detaljerede bestemmelser om sikkerhed, der svarer til reglerne i Europol-konventionen, bør ikke tages ud af forslaget.
- Kommissionen og Rådet bør vedtage et forslag om behandling af særlige kategorier af oplysninger, såsom biometriske data og dna-profiler, uanset om oplysningerne har relation til tilgængelighedsprincippet eller ej.

Bruxelles, den 29. november 2006

Peter HUSTINX

*Den Europæiske Tilsynsførende for
Databeskyttelse*
